

SM82

De confrontalist en de confrontabel

Toen ik ruim 2 jaar geleden het onderzoek voor mijn boek *De mens als grens* begon, zat ik met een dilemma. Want ik wilde een overzicht geven van de toestand van de wereld in het algemeen en die van de mens in het bijzonder. Wow, dat is een groot onderwerp! Hoe kon ik zoiets bespreken zonder me in details te verliezen?

Ik besloot twee leidraden te gebruiken.

- *De eerste leidraad noem ik 'de verwantschapscirkel'. Ik plaats jou als lezer in het midden en bouw vervolgens mijn verhaal op langs de as van individu, groep, samenleving en suprasysteem.*
- *De tweede leidraad noem ik 'das Gesamtergebnis'. Daarmee bedoel ik 'het ultieme totaalresultaat, de allerlaatste einduitslag en het allerbelangrijkste eindgemiddelde'. Ik kijk dus alleen op het allerhoogste niveau naar de gevolgen van ons collectieve handelen, alle individuen, groepen, samenlevingen en systemen bij elkaar.*

Tot zover de theorie. Dan nu de praktijk.

Als het gaat om klimaatverandering gebruik ik twee meetcriteria om een punt te maken:

1. *De CO₂-uitstoot (*)*
2. *Het CO₂-gehalte*

Het zijn waarden die de afgelopen halve eeuw alleen maar zijn toegenomen, ondanks alle goedbedoelde initiatieven om klimaatverandering tegen te gaan.

En dat is verwarrend! Want naast alle steeds somberder wordende klimaatrapporten verschijnen er ook positieve, hoopvolle berichten dat we met technologie de uitstoot van broeikasgassen tot nul gaan terugbrengen. Dat is niet alleen verwarrend, maar ook gevaarlijk. Want het leidt tot zelfgenoegzaamheid. Dat is wat mij getransformeerd heeft van een onverbeterlijke optimist in een confrontalist, want alleen een frontale confrontatie met de realiteit kan ons wellicht nog de ogen openen.

Jij kunt nu ook confrontalist worden door zelf te zien of al die positieve ontwikkelingen ook daadwerkelijk zoden aan de dijk zetten. En dus geef ik jou — roffel-roffel — de confrontabel!

<https://www.demensalsgrens.nl/de-confrontabel/>

[www.demensalsgrens-nl-de-confrontabel]

In de confrontabel kun je zelf zien, voor de komende 20 jaar, op welk niveau van uitstoot we hadden moeten zitten als we na de klimaatconferenties van 2001, 2007 en 2014 waren begonnen met verminderen. Je kunt dus zelf al het window dresen van de wereld ontmaskeren.

Een voorbeeld:

In 2022 was de uitstoot van CO₂ ruim 37 gigaton (een gigaton is 1 miljard ton), hoger dan ooit. Als we vanaf 2001 hadden gedaan wat we beloofden, hadden we in 2022 op 14 gigaton moeten zitten (23 gigaton minder) om in 2050 op 0 (nul) uit te komen.

Ter info: volgens de huidige plannen van alle landen van de wereld zitten we in 2050 op een CO₂-uitstoot van 43 gigaton!

Vanaf nu kun je dus zelf je vinger aan de klimaatpols houden en op het allerhoogste niveau bepalen of al die hoopvolle praat over verbetering en verandering überhaupt éinig effect heeft.

Welkom in de wereld van het klimaatconfrontalisme!

(*) Ik heb het over de CO₂-uitstoot van fossiele brandstoffen en industrie.

Meer weten?

<https://www.demensalsgrens.nl>

‘De mens als grens – Over de onbuigzame barrières van ons bestaan’.